

можливий лише у формі особистісного спілкування, обміну знаннями, враженнями, емоціями, висновками, оцінками, сумнівами око до ока. Лише так може бути поширений духовний та інтелектуальний досвід, продовжена культурна традиція, утверджена й примножена ідея Університету.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кайку М. Візії: як наука змінить XXI сторіччя – Львів: Літопис, 2004. – 544 с.
2. Курбатов С. Університетські рейтинги як індикатор стану освіти / Сергій Курбатов // Філософія освіти. – 2008. – №1-2. – С. 310-317.
3. Ортега-і- Гассет Х. Місія Університету // Ідея Університету: Антологія / Упоряд.: М. Зубрицька, Н. Бабалик, З. Рибчинська; відп. ред. М. Зубрицька. – Львів: Літопис, 2002. – С.65-107.
4. <http://bourabai.kz/dbt/web/evolution.htm>
5. <https://delo.ua/business/chetverta-promislova-revoljucija-chogo-nam-ochikuvati-334676/>

УДК 378:616-053.2

Мелащенко О.І.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОПЕДЕВТИКИ ПЕДІАТРІЇ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Для забезпечення якісної дистанційної форми освіти при проведенні практичних занять з пропедевтики педіатрії використовувалось поєднанням хмарної платформи для проведення онлайн відео-конференцій Zoom та веб-сервісу Google Classroom. Практичний досвід запровадження дистанційного навчання довів що, ефективний навчальний процес має постійно вдосконалюватися, шляхом використання сучасних освітніх платформ та якісного методичного наповнення веб-ресурсів.

Ключові слова: *дистанційна освіта, пропедевтика педіатрії, сучасні освітні платформи.*

To provide a good quality of distance education , during practical classes on propaedeutics of pediatrics, a combination of a cloud platform for online video conferencing Zoom and the web service Google Classroom was used. The practical experience of introducing distance learning has shown that the effective learning process must be constantly improved through the use of modern educational platforms and high-quality methodological content of web resources.

Key words: *distance education, propaedeutics of pediatrics, modern educational platforms.*

Для обеспечения качественной дистанционной формы образования при проведении практических занятий по пропедевтики педиатрии использовалось сочетание облачной платформы для проведения онлайн видеоконференций Zoom и веб-сервиса Google Classroom. Практический опыт внедрения дистанционного обучения доказал, что, эффективный учебный процесс должен постоянно совершенствоваться, путем использования современных образовательных платформ и качественного методического наполнения веб-ресурсов.

Ключевые слова: *дистанционное образование, пропедевтика педиатрии, современные образовательные платформы.*

Постановка проблеми. Актуальність застосування дистанційної форми навчання в наш час обумовлена необхідністю забезпечення протиепідемічних заходів, щодо попередження поширення інфекції COVID-19[4]. Під дистанційним навчанням розуміється індивідуалізований процес передання і засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчання у спеціалізованому середовищі, яке створене на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій. [3, с.1]

Дослідження літератури засвідчило, що не дивлячись на те, що дистанційне навчання сприймається складніше з ряду причин – від поганого володіння комп'ютерною технікою до небажання працювати самостійно, використання різноманітних дистанційних навчальних технологій є дуже сучасним та затребуваним і дає можливість досягти якісно нового рівня післядипломної освіти [1, с.21], наголошується що воно не лише забезпечує навчання студента у найбільш зручному місці та часі та доступ до електронних баз знань, але й суттєво підвищує його активну роль у самому процесі самостійного навчання і у нинішній ситуації може стати дієвою складовою освітнього процесу додипломної підготовки лікарів з педіатрії [2, с.12].

Завдання дослідження – визначити шляхи щодо створення системи викладання за дистанційною формою навчання при вивченні пропедевтики педіатрії в умовах карантину.

Теоретична частина. До березня 2020 року традиційна форма навчання майбутніх педіатрів проводилася з використанням електронних ресурсів, що були представлені на сайті кафедри, де розміщувалися навчальні матеріали у відкритому доступі. Уведення карантину, спричиненого пандемією COVID-19, припинення традиційних занять та необхідність швидкої адаптації педагогічного колективу до впровадження технологій дистанційного навчання, створило запитання серед викладачів клінічних дисциплін: які сервіси та інструменти обрати для роботи, при відсутності можливості застосувати практичні та комунікативні навички роботи біля ліжка хворого, як організувати групову роботу із застосуванням технологій дистанційного навчання, як оцінити студентів та контролювати активність кожного з них, як забезпечити комунікацію.

Першими кроками у процесі переходу на загальне дистанційне навчання під час карантину, стали вибір навчальної платформи, створення нових та адаптація й систематизація чинних навчальних матеріалів. Для вирішення поставлених завдань, викладачі, в період режиму дистанційного навчання провели пошук і дослідження освітніх сайтів, методичних кейсів, приймали участь у науково-методичних вебінарах з метою самоосвіти і опанування інформаційно-комунікаційними технологіями. Аналіз інструментів і технічних можливостей більшості освітніх платформ для дистанційного навчання, показав, що їх зручно використовувати для вивчення теоретичних навчальних дисциплін. Для викладання клінічної дисципліни пропедевтика педіатрії було прийнято рішення про проведення практичних занять з поєднанням декількох сервісів. Дистанційне навчання проводилось як у синхронному режимі за допомогою хмарної платформи Zoom для проведення онлайн відео-занять у реальному часі, наближених до роботи в реальній аудиторії, так і в асинхронному режимі з використанням безкоштовного веб-сервісу Google Classroom. Для оперативного інформування та зворотного зв'язку організовано чати зі студентами та викладачами у додатках Telegram та

Viber.

Для забезпечення виконання суб'єктами дистанційного навчання державних стандартів освіти, навчання здійснювалось відповідно до освітньої програми, існуючих затверджених навчальних планів з пропедевтики педіатрії та розкладу практичних занять.

Для створення раціональної та доступної системи дистанційної освіти в умовах, що склались, була використана одна з поширених і безкоштовних освітніх платформ Google Classroom, що створює інтерактивне онлайн-середовище, у якому можна виконувати звичні учбові завдання. Для кожної академічної групи був створений свій Google Клас, де розміщені різні навчальні матеріали представлені у вигляді різнотипних інформаційних ресурсів, коротких навчальних відео (зокрема з YouTube) що демонструють виконання практичних навичок, практичні завдання із методичними рекомендаціями щодо їх виконання. Для забезпечення можливості дистанційного навчання для іноземних студентів, для них, розміщені навчальні матеріали та завдання мовою навчання. Завдяки додатку Google Клас можливо надсилати матеріали всім студентам одразу, дистанційно, збирати роботи он-лайн, бачити статистику виконання, планувати час розсилки завдань, вказувати термін виконання роботи, збирати, перевіряти завдання і повернути з коментарями, щоб дозволити студенту, виправити помилки.

Під час дистанційного навчання надважлива якісна комунікація. Для забезпечення зворотного зв'язку із викладачем, проводились відео-конференції на платформі Zoom, де студенти мали можливість обговорити результати виконання тестових завдань, ситуаційних задач, здійснювали діалог з викладачем чи дискусію з усіма одногрупниками, вчились правильно формулювати свої думки, що також сприяло розвитку комунікативних навичок. Викладач мав можливість відтворити для учасників відео виконання практичних навичок, фото клінічних випадків. Використання відео-конференції програми Zoom дозволяє також підвищити забезпечення психологічної комфортності спілкування і об'єктивність при оцінюванні рівня знань студентів, бо надає можливість візуального контакту студентів між собою та викладачем, та порушує комунікативний бар'єр.

Оцінювання проводилось з розрахунком підсумкової оцінки із суми декількох оцінок, які студенти отримували за різні елементи діяльності, такі як відповіді і активність у дискусії під час он-лайн уроку, своєчасність та якість виконання обов'язкових завдань в Google Клас та додаткових завдань.

Висновок. Практичний досвід запровадження дистанційного навчання довів, що дистанційне навчання, для більшості студентів, може досить ефективно замінити традиційне навчання у вищій школі, за умови використання сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій, підвищенні інформаційно – цифрової компетентності викладачів і студентів, якісного методичного наповнення веб-ресурсів, удосконаленні системи контролю і оцінювання навчальної діяльності студента в умовах дистанційного навчання.

Перспективою є дослідження психологічних особливостей вибудовування ефективної комунікації в умовах дистанційного навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Впровадження дистанційної освіти на кафедрі сімейної медицини і терапії /В. М. Ждан та ін.. Медична освіта. 2017. №1.С.19-22. Режим доступу: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2017.1.7448>

2. Дистанційне навчання як інформаційно - комунікативна технологія додипломної підготовки лікарів в умовах сучасних викликів / О.П. Волосовець та ін. Медична освіта. 2020. №3 С. 9-12. Режим доступу: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.3.11435>

3. Положення про дистанційне навчання : Наказ Міністерства освіти і науки України від 13.04.2013 № 466 із змінами [Електронний ресурс]. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>

4. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-%D0%BF#Text>

UDC 378.064.3.016:811.161.2

Mihaila R.

Dimitrie Cantemir Christian University, Bucharest, Romania

CHALLENGES OF TEACHING INTERCULTURAL COMMUNICATION

The present article is part of a course that intends to make the students familiar with cultural differences in verbal and non-verbal communication, pluralism and individualism of the people belonging to a wide range of cultural backgrounds, taking into account the values provided by anthropology, high and popular culture, sociology, business, international relations. The course tries to identify the ways that people behave in terms of individualism and collectivism in multilingual and multicultural societies. The present article focused on teaching communication in intercultural contexts represents one of the activities of the Vir Teach (A virtual solution for comprehensive and coordinated training for foreign language teachers in Europe) project, funded by the Erasmus+ programme; Partners: Dimitrie Cantemir Christian University (Romania), University of Burgos (Spain), UC Leuven Limburg (Belgium), Szczecinska Szkola Wyzsza (Poland) and Universidade Lusófona, (Portugal).

Keywords: *intercultural communication, euphemisms; political correctness; teachers' training.*

Introduction. Globalization has become integrated in all social, economic, political, cultural environments and it has changed the way people interact. Technology has led to different codes of behavior for almost all the people in the world. The process of globalization is characterized by intensive intercultural interactions that may lead to communication deficits, thus national languages acquire unspecified culture bound features, verbal communication is accompanied by culture-specific nonverbal signals that might be misunderstood by the counterparts. Taking into account these reasons the dialogue between the representatives of different cultures might fail, thus the concept and discipline of intercultural communication becomes prevalent. By using the nonverbal channels, the teachers of foreign languages teach foreign linguacultures, a concept enclosing verbal and nonverbal sign systems. The word was coined by the American linguist anthropologist Paul Friedrich (1998) and later it became languaculture as it was first used by the American anthropologist Michael Agar in his book, Language Shock: Understanding the culture of conversation (1996).

Karen Risager speaks about the concept of languaculture (or languaculture) as an offshoot of a cultural movement originating in the German-speaking areas of Europe at the end of the eighteenth century, a movement that “emphasized that language should be